

آرزو و خواسته‌های مردم ایران را برای آرامش و امنیت ممکن میسازد؟!

این سؤال است که هر ایرانی از خود می‌کند. اساساً "جمهوری اسلامی" با طرح سازگاری ندازد همیشه باید در حال دعوا و عریضه‌کشی باشد. امروز با عراق و فردا با یک کشور دیگر، اگر زورش به کسی برسد یا ملت ایران شروع به دعوا نکند. آنچه مسلم است با این طرح حقیقتاً با رخا معر و آرامش و امنیت را نخواهد دید. بلکه وارد مرحله جدیدی از بحرانهای سیاسی و اجتماعی خواهد شد. این بحرانها رژیم شکست خورده و آبرویا خن را نیز با خود خواهد برد و یا زیور و خواهد کرد. این بحرانها باز هم از ملت قربانی بیشتری خواهد گرفت.

به لطف سیاستهای جمهوری آمریکا، شیل بیشترین سود و منافع را، می‌خواستند به حیت زدند. حالا دیگر آمریکا و دیگر قدرتهای غربی در غیاب توده‌های مردم و نیروهای انقلابی با خیال راحت سرنوشت سیاسی آینده این مملکت را تعیین خواهند نمود.

در این قربانگاه ما کارگران چکاره ایم؟ رژیم آینده هر کس که باشد در تحت قدرت که نشست میدان را خالی بیند هر آسیبی که بخورد در حنا زه‌های مامی تازاند. بیایند میدان را خالی نکنیم در کنار هم قرار بگیریم و با بحادثه‌های تشکلهایی مثل سندیکا و اتحادیه‌ها و حقوق اجتماعی و اقتصادیمان را از رژیم حاکم بگیریم. اگر همچنان پراکنده و پخش را هم بمانیم و چشمان به دهان دیگران باشد و راه‌سرمان بی‌کلاه خواهد ماند.

مشکل شدن در سندیکا و اتحادیه‌ها قدم اول و بنیادی هست برای گسستن حقوق کارگرمیان، زندگی و تولید کارگری مان را فقط با تشکل میتوانیم

مبارزه کنیم، متحد شویم
تشکلهای کارگرمیان را ایجاد کنیم

«عده‌ای از کارگران کارخانجات»

مرداد ماه ۷۷